

Міністерство освіти і науки України
Київський професійно-педагогічний фаховий коледж
імені Антона Макаренка

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії

КПДФК імені Антона Макаренка

Володимир Кошинський Володимир КОШИНСЬКИЙ

24 квітня 2025р

ПРОГРАМА

співбесіди з української мови

**для вступу на основі повної загальної середньої освіти,
освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра**

Розглянуто та схвалено

на засіданні циклової комісії філологічних дисциплін

Протокол № 5 від 03.04.2025 року

Голова циклової комісії *Броу* Валентина БРОННІКОВА

Київ 2025

ЗМІСТ

1.	Пояснювальна записка	3
2.	Характеристика співбесіди з української мови	4
3.	Зміст програми співбесіди з української мови	5
4.	Перелік питань для співбесіди з української мови	8
5.	Критерії оцінювання	11
6.	Зразок завдання співбесіди з української мови. Зразок відповіді	14
7.	Рекомендована література для підготовки до співбесіди з української мови. Інформаційні ресурси	15

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для співбесіди з української мови для вступу на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра розроблено відповідно до Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1392); Навчальної програми з української мови (рівень стандарту) для 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання (Наказ МОН України № 1407 від 23 жовтня 2017 року); Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови та літератури, здобутих на основі повної загальної освіти (Наказ МОН України від 26.06.2018 р. № 696).

Мета програми – визначити єдині вимоги до співбесіди з української мови; зорієнтувати вступників у підготовці до співбесіди.

Мова є засобом спілкування між людьми, формування й становлення особистості людини, її інтелекту, волі, почуттів та формою буття. Мова – це безперервний процес пізнання світу, його освоєння людиною.

Українська мова – державна мова України. Вона неоціненна національна святиня, скарбниця духовних надбань народу, запорука його подальшого культурного прогресу. Це передбачає пріоритетне використання української мови в усіх сферах суспільного життя. Головна функція державної мови полягає в тому, що вона є засобом мислення, спілкування, пізнання культурних цінностей. Як форма вияву національної й особистісної свідомості вона є засобом самопізнання, саморозвитку і самореалізації людини. Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього фахівця, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду як запоруки професійної кар'єри, передумови формування фахової компетенції.

Програма співбесіди з української мови передбачає теоретичну підготовку вступників: знання звукового складу мови; правил правопису; лексичного багатства мови; частин мови; синтаксису простого та складного речення, а також практичну підготовку: визначення співвідношення звуків і букв, наголосу у словах; правильне написання слів із вивченими орфограмами; навички відмінювання іменних частин; розрізнення членів речення та частин мови; визначення видів односкладних, складних речень (складнопідрядних, складносурядних, безсполучникових, змішаного типу); виправлення орфографічних, лексичних, граматичних та пунктуаційних помилок; редагування тексту; дотримання норм мовленнєвого етикету тощо.

ХАРАКТЕРИСТИКА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Мета співбесіди для вступників на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра полягає в діагностиці рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок з української мови. Співбесіда передбачає виконання певних завдань, під час яких необхідно визначити рівень підготовки вступників. Співбесіда як форма вступного випробування має такі особливості проведення:

- співбесіда проводиться з кожним вступником індивідуально;
- час, який надається вступникові на підготовку, не перевищує 15 хвилин;
- у процесі підготовки відповіді заборонено використання підручників, посібників, довідкової літератури, гаджетів, будь-яких інших джерел інформації; спілкування між вступниками;
- форма відповіді – усна;
- вступник повинен не просто визначити правильний варіант відповіді, а й прокоментувати, пояснити його;
- оцінюються кожне виконане завдання і пояснення-коментарі до обраного варіанта відповіді.

Завдання співбесіди з української мови складаються з 20 варіантів, кожен з яких містить 3 питання, що передбачають перевірку теоретичних знань та практичних умінь і навичок з розділів «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис і пунктуація», «Стилістика», «Розвиток мовлення» та вимагають відповідної теоретичної та практичної підготовки.

Завдання укладено відповідно до Українського правопису 2019 року.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ФОНЕТИКА. ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ. ОРФОГРАФІЯ

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування *у-в, і-й*. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення *йо,ьо*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

БУДОВА СЛОВА. СЛОВОТВІР

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

МОРФОЛОГІЯ

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична . Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

СИНТАКСИС І ПУНКТУАЦІЯ

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

СТИЛІСТИКА

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ

Текст. Основні ознаки. Зміст і будова тексту. Тексти різних типів, стилів, жанрів. Редагування тексту.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Алфавіт.
2. Склад та складоподіл. Наголос.
3. Співвідношення звуків і букв.
4. Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
5. Спрощення в групах приголосних.
6. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів.
7. Правила вживання м'якого знака.
8. Правила вживання апострофа.
9. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
10. Правопис префіксів і суфіксів.
11. Найпоширеніші випадки чергування голосних та приголосних звуків.
12. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.
13. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.
14. Написання слів іншомовного походження.
15. Основні правила переносу слів з рядка в рядок.
16. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.
17. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників.
18. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках.
19. Правопис частки *не* з різними частинами мови.
20. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
21. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми.
22. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов.
23. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни.
24. Застарілі й нові слова (неологізми).
25. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика.
26. Поняття про фразеологізми.
27. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.
28. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).

29. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

30. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками.

31. Уживання числівників для позначення часу й дат.

32. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

33. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

34. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

35. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична . Дієприслівниковий зворот.

36. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

37. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

38. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

39. Частка як службова частина мови. Правопис часток.

40. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

41. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

42. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання; за емоційним забарвленням; за будовою; за складом граматичної основи; за наявністю чи відсутністю другорядних членів; за наявністю необхідних членів речення; за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів.

43. Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.

44. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

45. Односкладні речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.

46. Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.

47. Речення зі звертанням.

48. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення.

49. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини.

50. Відокремлені уточнювальні члени речення.

51. Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

52. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

53. Складнопідрядне речення. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень.

54. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

55. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

56. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

57. Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

58. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

59. Текст. Основні ознаки. Зміст і будова тексту.

60. Редагування тексту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

При оцінюванні відповіді основна увага приділяється наступним критеріям:

- 1) повнота і правильність відповіді;
- 2) володіння теоретичним матеріалом;
- 3) ступінь усвідомленості, розуміння вивченого;
- 4) мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь вступника має бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти його вміння застосовувати пояснення, правила до конкретних випадків.

Відповідь вступника оцінюється за рівнями: «високий», «достатній», «середній», «початковий» за 12-бальною шкалою та переводиться у шкалу оцінювання 100 – 200 балів.

«Високий» рівень (10-12 балів).

Вступник:

- дає правильні варіанти відповіді на 3 питання, виявляючи глибокі знання з розділів мовознавства;
- демонструє повне розуміння матеріалу;
- ґрунтовно і повно пояснює та коментує свій вибір, дає правильне визначення мовних понять;
- чітко формулює та грамотно оформлює думку, дотримуючись норм української літературної мови;
- викладає матеріал послідовно;
- припускається незначних помилок, які сам виправляє після зауваження екзаменатора.

«Достатній» рівень (7-9 балів).

Вступник:

- дає правильну відповідь на 3 питання; відповідь обґрунтована, але з деякими недоліками;
- виявляє знання і розуміння основних положень розділів мовознавства, але викладає матеріал не досить повно і припускається помилок у поясненні, формулюванні правил, які сам виправляє після зауваження екзаменатора;
- уміє аналізувати і систематизувати інформацію;
- має поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і мовленнєвому оформленні.

«Середній» рівень (4-6 балів).

Вступник:

- розуміє та самостійно відтворює близько 2/3 основного навчального матеріалу; відповідь правильна, але недостатньо осмислена;
- виявляє неповні знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки;
- не вміє глибоко й переконливо обґрунтувати свої думки і припускається багатьох помилок у мовленнєвому оформленні.

«Початковий» рівень (1-3 бали).

Вступник:

- фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу;
 - демонструє незнання чи нерозуміння більшої частини вивченого матеріалу відповідного розділу;
 - припускається помилок у формулюванні визначень і правил, що спотворює їх зміст;
 - не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки, відчуває труднощі під час формулювання думки;
 - викладає матеріал непослідовно і припускається помилок у мовленнєвому оформленні;
 - не має сформованих практичних умінь та навичок;
- відповідь відсутня.

Оцінювання завдань

- Питання №1 – **1-4 бали**
- Питання №2 – **1-4 бали**
- Питання №3 – **1-4 бали**

Усього: 12 балів

Підрахунок результатів

Отримані бали	Оцінка	Рівень
1	1	<i>початковий</i>
2	2	
3	3	
4	4	<i>середній</i>
5	5	
6	6	
7	7	<i>достатній</i>
8	8	
9	9	
10	10	<i>високий</i>
11	11	
12	12	

**Переведення балів співбесіди з 12-бальної шкали
у 200-бальну шкалу**

12-бальна	200-бальна	Рівень
1	100-109	<i>початковий (не зараховано)</i>
2	110-119	
3	120-129	
4	130-139	<i>середній</i>
5	140-149	
6	150-159	
7	160-169	<i>достатній</i>
8	170-179	
9	180-189	
10	190-194	<i>високий</i>
11	195-199	
12	200	

Підсумкова оцінка за співбесіду виставляється за 200-бальною системою оцінювання:

<i>«високий»</i> рівень	190 – 200 балів	<i>зараховано</i>
<i>«достатній»</i> рівень	160 – 189 балів	<i>зараховано</i>
<i>«середній»</i> рівень	130 – 159 балів	<i>зараховано</i>
<i>«початковий»</i> рівень	100 – 129 балів	<i>не зараховано</i>

ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Серед поданих слів назвіть НЕПРАВИЛЬНО наголошені слова:
зага́дка, айва́, альвео́ла, симетри́я, не́нависть, верба́, ста́туя, вірме́нн, віпадо́к, жи́вопис

2. Що таке діалектизми? Серед поданих слів вкажіть діалектні:
віз, горщик, вуйко, глек, смерека, весна, герлига, лаба, січень, віхола, гаджуга

3. Зробіть правильний вибір слів:
Керівники зазначених господарств (не здійснюють, не виконують) своїх обов'язків.

У складанні тексту договору (брали, приймали) участь як фізичні, так і юридичні особи.

Збори акціонерів (оголосили, проголосили) відкритими.
(Подати, дати, надати) допомогу малозабезпеченим.

ЗРАЗОК ВІДПОВІДІ

1. Неправильно наголошені слова: *зага́дка, не́нависть, жи́вопис, айва́.*

2. Діалектизми – це слова, що вживаються на певній території.
Діалектизми: *вуйко, герлига, лаба, гаджуга.*

3. Правильний вибір слів:

Керівники зазначених господарств не виконують своїх обов'язків.

У складанні тексту договору брали участь як фізичні, так і юридичні особи.

Збори акціонерів оголосили відкритими.

Надати допомогу малозабезпеченим.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – К.: Грамота. – 2018.
2. Авраменко ЗНО НМТ 2024. Українська мова. Теорія в таблицях. Завдання у форматі НМТ: Грамота. 2023.
3. Авраменко О. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі. – К.: Грамота. 2022. – 496 с.
4. Білецька О. Українська мова. Комплексна підготовка до ЗНО та ДПА.– Тернопіль: Підручники і посібники, 2024. – 560 с.
5. Глазова О. П. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – Харків: Вид-во «Ранок». – 2018.
6. Голуб Н. Б., Новосьолова В. І. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – К.: Педагогічна думка. – 2018.
7. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – 2018.
8. Орфографічний словник. – Тернопіль, 2019.
9. Український правопис. – Х: Фоліо, 2019.
10. Шевчук С. В. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – К.; Ірпінь: Перун. – 2018.
11. Ющук І. П. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. – 2018.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

<http://slovopedia.org.ua/>
<http://sum.in.ua/s/nosij>
<https://2019.pravopys.net/>
<https://ukr-mova.in.ua/>
<https://webpen.com.ua/>
<https://www.youtube.com/channel/UCBORYU3g3C5kFXJc7kLwqGA?app=desktop>